

خودا پروخسه تی دا به پیغهمبهره کی -صلی الله علیه وسلم- وروخسه تی به ئیوه نهدا، بۆ ماوهیه ک له پرۆژدا پروخسه تم پیدرا، و حورمهت و پیرۆزیه کی گه رایه وه له ئه مپروۆدا ههروه کو حورمهت و پیرۆزی بوونی له دوینیدا، با ئه و که سانه ی ئاماده ن؛ بیگه یه نن به ئه و که سانه ی ئاماده نین

له ئه بی شوره یح خوه یلیدی کوری عه مروی خوزاعی عه دهویه وه -رهزای خوی لیبیت- ده لیت: ووتی به
عه مروی کوری سه عیدی کوری ئه بی وه قاس -له کاتیکدا (عه مرو) سه ربازی ده نارد به ره و مه ککه- : مۆله تم
پیده ئه ی ئه میر که وته یه کت پئ بلیم که پیغهمبهر -صلی الله علیه وسلم- فه رموی له پرۆژی دواتری
رزگارکردنی (فه تحی) مه ککه دا؛ به گوپییه کانم بیستم، و دلم به جوانی لپی تیگه یشت، و چاوه کانم ئه وی بین
کاتیک قسه ی ده کرد، حه مد و سوپاسی خودای کرد و ستایشی کرد، و پاشان فه رموی: «خوی گه وه ره مه ککه ی
به پیرۆز وه حورمهت داناوه (واتا: هه ندیک کرده وه ی دیاریکراو تییانده حه رامه بکرین که له شوینی تر دا ئاساییه
ئه نجامبدرین)، و خه لکی ئه م حورمهت و پیرۆزیه یان بۆی دانه ناوه، بۆیه حه لال نییه بۆ که سیک که باوه ری به خودا
ورۆژی دواپی هه بیت: خوینی تیدا پیرۆزیت، و نابیت هیچ داریکی تیدا بپیرته وه، ئه گه ر که سیک و بیستی پروخسه ت
بۆ خۆی وه ربگریت به هۆی ئه وه ی پیغهمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- جه نگی تیدا به رپا کرد، بلین: خودا
پروخسه تی دا به پیغهمبهره کی -صلی الله علیه وسلم- وروخسه تی به ئیوه نهدا، بۆ ماوهیه ک له پرۆژدا
پروخسه تم پیدرا، و حورمهت و پیرۆزیه کی گه رایه وه له ئه مپروۆدا ههروه کو حورمهت و پیرۆزی بوونی له دوینیدا، با
ئه و که سانه ی ئاماده ن؛ بیگه یه نن به ئه و که سانه ی ئاماده نین». به ئه بی شوره یح ووترا: (عه مروی کوری
سه عید) چی به تۆ ووت؟ ئه ویش (ئه بی شوره یح) ووتی: پیمی ووت: من له تۆ باشتر ئه وه ده زانم ئه ی ئه بو
شوره یح، مه ککه په نای که سی تاوانکه ر و بکوژی هه له اتوو و خیانه تکه ر (دز و فیلباز) نادات

[سه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سه ری]

کاتیک عه مرو کوری سه عیدی کوری عاس ناسراو به (ئه شده ق: الأشدق) و بیستی سوپایه ک ئاماده بکات بۆ ئه وه ی
به ره و مه ککه بچیت، له و کاته دا ئه میر بوو له ژیر فه رمانپه رواپی یه زیدی کوری موغایه له شاری مه دینه، ئه میش
بۆ ئه وه ی بجه نگیت به رامبه ر عبداللهی کوری زوبه یر -رهزای خویان لیبیت-، ئه بو شوره یح خوه یلیدی کوری عه مروی
خوزاعی -رهزای خوی لیبیت- هات بۆ لای بۆ ئه وه ی ئامۆژگاری بکات، چونکه ئه و که سه ی ئامۆژگاری ده کریت
هه ندیک له نه فسی خۆیدا خۆی به گه وه ره ده زانی بۆیه ئه بو شوره یح نه رم و نیان بوو له گه فتوگردن له گه لیدا، ئه میش
بۆ ئه وه ی ئامۆژگاریه که وه ربگریت و سه ره نجامی حالی باش بیت، بۆیه پروخسه تی لپی وه رگرت بۆ ئه وه ی
ئامۆژگاریه کی بکات سه بارهت به و سوپایه ی که ده یه ویت بینیریت به ره و مه ککه، و پپی ووت که ئه و دلنیا به سه بارهت
به راستی و دروستی ئه م فه رمووده یه چونکه به گوپییه کانی خۆی گوپی لیبوو وه به چاوه کانی بینوو به تی کاتیک که
پیغهمبهر -صلی الله علیه وسلم- فه رموو به تی وه جوانی لپی تیگه یشتوو، ئه بو شوره یح ووتی: پیغهمبهر -صلی الله
علیه وسلم- له پرۆژی دواتری رزگارکردنی (فه تحی) مه ککه دا؛ حه مد و سوپاسی خودای کرد و ستایشی کرد، و پاشان
فه رموی: (خوی گه وه ره مه ککه ی به پیرۆز وه حورمهت داناوه -واتا: هه ندیک کرده وه ی دیاریکراو تییانده حه رامه
بکرین که له شوینی تر دا ئاساییه ئه نجامبدرین-): له و کاته ی خودا ئاسمانه کان وه وه ی دروستکرد مه ککه به رده وام
شوینیکی پیرۆز وه حورمهت و مه زن بووه، و حورمهت بۆ ئه م شوینه پیرۆزه له لایه ن خه لیکه وه پیریاری له سه ر
نه دراوه ههروه کو حه رامبوونی شوینی تایبهت وه کو سه رچاوه کانی ئاو خواردن وله وه رگا و شوینی تایبهتی تر، به لکو

خودا پريبارى له سهر حورمه تى داوه بۆئوهى ئەم حەرامکردنه زۆر به مەزن دا بنرێت، ئەگەر حەرامکردنه که خودا پريبارى له سهر دا بێت وله مێژوه هه بوو بێت بۆه دروست نيه بۆ که سيک باوه پرى به خودا ورۆژى دواى هه بێت - ئەگەر بيه و پت پارێزگارى له ئيمانە کهى بکات- نا بێت خوێنى تيدا پرێژرێت، و نا بێت ههچ دارێكى تيدا بپرێتته وه، و ئەگەر که سيک و پستى پروخسه ت بۆ خۆى وه رېگرېت به هۆى ئوهى پېغه مبهرى خودا - صلى الله عليه وسلم- جهنگى تيدا به ریاکرد، بلێن: تۆ وه کو پېغه مبهرى خودا نیت - صلى الله عليه وسلم-، خودا پروخسه تى دا به پېغه مبهره کهى و روخسه تى به تۆ نه داوه، و جهنگ به ریاکردنى تيدا حەلال نه کراوه به لکو تهنها بۆ ماوه يه ک له رۆژدا بوو به پێى پيوست، و حورمه ت و پيرۆزیه کهى گه رايه وه له ئەم رۆدا ههروه کو حورمه ت و پيرۆزى بوونى له دوینیدا، با ئەو که سانهى ئاماده ن؛ بېگه يه نن به ئەو که سانهى ئاماده نین. ئەبو شوره یح ووتى: بۆه به تۆم پراگه ياند ئەى ئەمير، چونکه ئامادهى ئەو وتارهى پېغه مبهرى خودا بووم - صلى الله عليه وسلم-، خه لکی ووتيان به ئەبو شوره یح: (عه مروى کورى سه عید) چى به تۆ ووت؟ ئەو بيش (ئەى شوره یح) ووتى: پێمى ووت: (من له تۆ باشتر ئەوه ده زانم ئەى ئەبو شوره یح، مه ککه په نای کهسى تاوانکه ر و بکوژى هه له اتوو و خيانه تکه ر - دز و فيلباز - نادات): عه مروى کورى سه عید به پراى خۆى پېچه وانەى ئەم فه رمووده يه ره فتارى کرد، و سوپاکهى نارد بۆ جهنگان دژى ئه بن زوبه ير

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/4491>

النجاه الخيرية
ALNAJAT CHARITY

